

Innst. 175 L

(2011–2012)

Innstilling til Stortinget fra justiskomiteen

Prop. 47 L (2011–2012)

Innstilling fra justiskomiteen om endringer i personopplysningsloven

Til Stortinget

1. Sammendrag

1.1 Proposisjonens hovedinnhold

I proposisjonen legger Justis- og politidepartementet frem forslag til endringer i lov 14. april 2000 nr. 31 om behandling av personopplysninger (personopplysningsloven). Personopplysningsloven trådte i kraft 1. januar 2001. I lovforarbeidene ble det uttrykt et behov for å foreta en etterkontroll av loven for å undersøke om de nye reglene virker etter sin hensikt.

Personopplysningsloven gjennomfører direktiv 95/46/EF om beskyttelse av personopplysninger (personverndirektivet) i norsk rett. Det pågår for tiden et arbeid med revisjon av direktivet i EU. Med forslagene i proposisjonen tar Justis- og politidepartementet sikte på å imøtekomme et behov for oppdatering av enkelte deler av personopplysningsloven i påvente av det videre revisjonsarbeidet i EU.

Proposisjonen inneholder forslag til endring av personopplysningsloven § 7 om forholdet mellom personvernet og ytringsfriheten. I praksis kan det synes som om unntakene fra personopplysningsloven som regelen oppstiller har fått et noe bredere nedslagsfelt enn forutsatt av lovgiverne. Med endringsforslaget tar departementet sikte på å klargjøre rekkevidden av bestemmelsen. Forslaget er i tråd med Medieansvarsutvalgets utredning NOU 2011:12 Ytringsfrihet og ansvar i en ny mediehverdag.

Det foreslås videre en særskilt regel om beskyttelse av barns personvern. Den teknologiske utviklingen øker risikoen for misbruk av barn og unges per-

sonopplysninger. Forslaget innebærer et styrket vern for denne gruppen, ved at en behandlingsansvarlig ikke kan behandle barns personopplysninger dersom dette vil være uforsvarlig av hensyn til barnets beste.

Dagens konsesjonsordning etter personopplysningsloven er omfattende og ressurskrevende for Datatilsynet. Det åpnes i forslaget for at tilsynet skal kunne gjøre unntak fra konsesjonsplikten på skjønnsmessig grunnlag for behandling av personopplysninger som ikke representerer noen reell fare for personvernet. Forslaget tar sikte på å begrense omfanget av dagens system, og samtidig videreføre fordelene ved ordningen.

Regelverket for kameraovervåking foreslås endret. Lovforslaget representerer dels en oppdatering og modernisering av gjeldende regler og dels en innføring av enkelte nye bestemmelser. Det foreslås blant annet at definisjonen av kameraovervåking endres noe, slik at den både blir mer tidsriktig og samtidig reflekterer at kameraovervåking i stadig større grad kombineres med opptak av lyd og bilde. I nær tilknytning til det siste foreslås det en plikt til å varsle om kameraovervåkingen inkluderer en eventuell mulighet for lydopptak.

Departementet foreslår videre å likestille falske kameraløsninger med ordinære overvåkingskameraer ettersom det personvernmessige inngrep normalt vil oppleves like stort uavhengig av om overvåking reelt sett finner sted eller ikke.

Det foreslås også å innføre en ny bestemmelse som innebærer at enkelte rekreasjonsområder undergis strengere regler for overvåking enn det som følger av dagens regler for kameraovervåking.

1.2 Personvern og ytringsfrihet

Av forarbeidene til personopplysningsloven fremgår at loven skal ivareta den enkeltes person-

vern, samtidig som det er et mål å utforme reglene så fleksibelt at det ikke legges unødige hindringer i veien for ytringsfriheten. Det understrekes dessuten at reglene skal anvendes på en teknologi som er i stadig utvikling, noe som stiller særlige utfordringer til utformingen av reglene.

Personopplysningsloven § 7 regulerer forholdet mellom personvern og ytringsfrihet. Spørsmålet om hvordan disse to sett av verdier skal balanseres i regelverket er svært aktuelt. De senere år har Internett og bruk av sosiale medier som arena for meningsutveksling økt betraktelig. Tilgangen på informasjon vokser, og det blir stadig enklere å nå ut til et betydelig antall personer. Samtidig tiltar omfanget av nettsjikaner, uønsket bildepublishing og andre personvernmessige utfordringer.

Personopplysningsloven § 7 har som hovedformål å hindre at personopplysningsloven i for stor grad griper inn i ytringsfriheten. Bestemmelsen begrenser lovens anvendelsesområde for «behandling av personopplysninger utelukkende for kunstneriske, litterære eller journalistiske, herunder opinionsdannende formål».

Departementet mener at uttrykket «opinionsdannende» er noe vagt, og det har i praksis vist seg vanskelig å trekke grensene for hva det omfatter. Det synes videre som om begrepet har ført til at § 7 har fått et noe bredt nedslagsfelt ved at det i enkelte tilfeller har blitt praktisert som et selvstendig vilkår eller snarere et selvstendig unntak fra lovens regler. Departementet har derfor kommet til at det er hensiktsmessig å ta begrepet ut av bestemmelsen.

Forholdet mellom personvern og ytringsfrihet drøftes av Medieansvarsutvalget i NOU 2011:12 Ytringsfrihet og ansvar i en ny mediehverdag. Utvalget foreslår samme endring av personopplysningsloven § 7 som departementet nå går inn for. Fjerning av begrepet «opinionsdannende» vil etter utvalgets syn kunne korrigere praksis og åpne for at Datatilsynet i større grad enn i dag kan føre kontroll med medier som ikke er tilsluttet mediebransjens selvdømmeordning, og som ikke har en sentral redaktørfunksjon. Uten unntaket vil Datatilsynet kunne foreta mer nyanserte og inngående avveininger mellom ytringsfrihet og personvern.

1.3 Mindreåriges personvern

Barn og unge har samme krav på personvern som voksne. Det er imidlertid flere utfordringer knyttet til håndtering av mindreåriges personopplysninger.

Den senere tid har mindreåriges personvern fått større oppmerksomhet. Fokus har spesielt vært rettet mot problemstillinger som oppstår når foreldre, barnehager og skoler publiserer personopplysninger om barn på Internett. Personvernkommisjonen har i NOU 2009:1 Personvern i det digitale samfunnet –

individ og integritet, særlig drøftet spørsmål forbundet med foreldre som offentliggjør bilder og sensitive personopplysninger om sine barn på nettet.

Personopplysningsloven har i dag ingen egne regler om behandling av mindreåriges personopplysninger. Personvern direktivet skiller heller ikke mellom opplysninger som gjelder barn og opplysninger som gjelder voksne.

Utgangspunktet etter gjeldende rett er at barn og voksne har samme rettigheter etter personopplysningsloven. Når det gjelder mindreårige vil det imidlertid vanligvis være den som har foreldreansvaret som opptrer på vegne av barnet.

Mindreåriges personvern beskyttes også av Barnekonvensjonen som bestemmer at ingen barn skal utsettes for ulovlig innblanding i sitt privatliv.

I høringsnotatet reiste departementet spørsmål om det bør innføres særskilte regler om beskyttelse av barns personopplysninger. Departementet uttalte at det antagelig kan være et behov for et styrket vern av denne gruppen. Departementet er kjent med at EU i forbindelse med revisjonen av personvern direktivet vil vurdere spørsmål knyttet til mindreåriges personvern.

Utfordringer knyttet til mindreåriges personvern er særlig forbundet med alder, erfaringsgrunnlag og deres bruk av ny teknologi. Det knytter seg også problemstillinger til voksnes holdninger til å offentliggjøre opplysninger og bilder av mindreårige. I økende grad ser en eksempler på at de mest alvorlige krenkelser av barns personvern begås av voksne.

Departementet går inn for å styrke mindreåriges rettsstilling gjennom en ny regel i personopplysningsloven § 11 tredje ledd om at personopplysninger som gjelder barn ikke skal behandles på en måte som er uforsvarlig av hensyn til barnets beste. Bestemmelsen vil rette seg mot den behandlingsansvarlige og innebærer både et forbud og en forpliktelse til å ta ekstra hensyn ved håndtering av personopplysninger som gjelder barn. Etter personopplysningsloven § 2 nr. 4 ligger behandlingsansvaret hos den som bestemmer formålet med behandlingen av de aktuelle personopplysningene og hvilke hjelpemidler som skal brukes. Både foreldre og andre personer, for eksempel kommersielle aktører, vil således kunne være behandlingsansvarlig.

Lovforslaget bygger på en forutsetning om at de alminnelige sanksjonsreglene i personopplysningsloven kan få anvendelse. Datatilsynet har eksempelvis hjemmel til å pålegge stansing av ulovlig behandling av personopplysninger, og tilsynet vil dermed ha kompetanse til å pålegge stans av særlig krenkende publiseringer om barnet på Internett.

Departementet utelukker for øvrig ikke at det på sikt kan være behov for flere regler om mindreårige i personopplysningsloven. På bakgrunn av signalene

fra EU om nye direktivregler på dette punkt, anses det imidlertid hensiktsmessig å avvente ytterligere forslag til lovendringer.

1.4 Konesjonsplikt

Personopplysningsloven §§ 33–35 har regler om konesjon (forhåndstillatelse) fra Datatilsynet for behandling av personopplysninger.

Personopplysningsloven regulerer plikten til å søke konesjon. Som hovedregel oppstår konesjonsplikt dersom det skal behandles sensitive personopplysninger. Behandling av slike opplysninger anses gjennomgående å medføre større risiko for personvernet enn andre typer opplysninger. Det er tilstrekkelig at én opplysningstype er sensitiv for at hele behandlingen krever konesjon.

Departementet pekte i høringsnotatet på at erfaringer fra Datatilsynet kan tilsi at dagens konesjonsplikt er for omfattende. Det er ønskelig med større fokus på etterfølgende kontroll og tilsyn, fremfor at Datatilsynet benytter store ressurser på forhåndsgodkjenning av ulike behandlinger av personopplysninger. Departementet drøftet spørsmålet om Datatilsynets forhåndskontroll kan gjennomføres på annen måte enn gjennom et konesjonssystem.

Departementet deler synspunktene i Datatilsynets høringsuttalelse, og har kommet til at tilsynets eget forslag til endringer i personopplysningsloven § 33 i denne omgang er den beste løsning for å oppnå et forbedret konesjonssystem.

Datatilsynet forvalter melde- og konesjonsordningen. Tilsynets erfaringer med dagens system er således en viktig faktor ved valget av løsning. Departementet finner at forslaget vil gi tilsynet et praktisk verktøy i utøvelsen av forhåndskontrollen. Departementet mener videre at en ved å gå inn for Datatilsynets forslag kan oppnå formålet med endringen og samtidig beholde de positive sidene ved dagens system.

Departementet går etter dette inn for at det tilføyes et nytt tredje ledd i personopplysningsloven § 33, der Datatilsynet gis muligheten til å gjøre unntak fra kravet til konesjon når dette fremstår som åpenbart unødvendig. Dette kan for eksempel være aktuelt i saker der det er innhentet aktivt samtykke fra den eller de registrerte. Avgjørelsene vil være enkeltvedtak som kan påklages.

1.5 Kameraovervåking

Utbredelsen av såkalt fjernsynsovervåking – eller «kameraovervåking» som begrepsmessig er blitt den vanlige betegnelsen for denne formen for overvåking – har økt markant de senere årene. Dette skyldes blant annet at den teknologiske utviklingen har medført at kameraløsninger som kan benyttes til overvåking i dag både er billigere og enklere enn tidligere.

Samtidig reiser dette nye, personvernmessige utfordringer.

Kameraovervåking er i personopplysningsloven § 36 definert som vedvarende eller regelmessig gjentatt personovervåking ved hjelp av fjernbetjent eller automatisk virkende fjernsynskamera, fotografiapparat eller lignende apparat. Hvilke regler som gjelder ved denne form for behandling av personopplysninger er deretter angitt i personopplysningsloven § 37.

Personopplysningsloven kapittel VII om kameraovervåking er begrunnet i et antatt behov for særlige regler for behandling av personopplysninger som skjer i tilknytning til kameraovervåking. Ordningen med et slikt eget kapittel i loven er en særnorsk løsning. Personverndirektivet har ingen spesielle regler om kameraovervåking. Slik behandling av personopplysninger er omfattet av direktivet i den utstrekning den faller inn under de alminnelige regler om saklig virkeområde mv.

Kameraovervåking vil ofte kunne representere en inngripende form for behandling av personopplysninger. I høringsrunden er det først og fremst kommet innspill til hvordan spesialreglene skal utformes, herunder hvordan forholdet til de alminnelige reglene i personopplysningsloven skal forstås. Noen større innvendinger mot dagens løsning, med et eget kapittel i personopplysningsloven om kameraovervåking, har imidlertid ikke fremkommet.

Departementet foreslår derfor å videreføre dette. Departementet går imidlertid inn for at reguleringen av kameraovervåking bør endres på flere punkter.

I personopplysningsloven § 36 er kameraovervåking definert som «vedvarende eller regelmessig gjentatt personovervåking ved hjelp av fjernbetjent eller automatisk virkende fjernsynskamera, fotografiapparat eller lignende apparat».

Departementet vil foreslå at definisjonen endres noe, slik at den både blir mer tidsriktig og samtidig reflekterer at kameraovervåking i stadig større grad kombineres med opptak av lyd og bilde. Derimot vil departementet ikke foreslå at mobile/håndholdte kameraer inkluderes i definisjonen. Departementet foreslår videre å likestille falske kameraer (ofte benevnt «dummy-kameraer») med ordinære overvåkingskameraer ettersom det personvernmessige inngrep normalt vil oppleves likt stort uavhengig av om overvåking reelt sett finner sted eller ikke. Departementet finner også grunn til å foreslå at definisjonen suppleres med en pedagogisk klargjøring av at kameraovervåking både er underlagt alminnelige regler og spesielle regler i personopplysningsloven, og at overvåking som utgangspunkt ikke kan finne sted før begge disse regelsettene er etterlevd.

Personopplysningsloven § 37 er den sentrale bestemmelse om hvilke regler som gjelder for kameraovervåking. I praksis har det oppstått enkelte tol-

kingsspørsmål knyttet til rekkevidden og forståelsen av personopplysningsloven § 37, blant annet forholdet til § 3 om lovens saklige virkeområde. For å få tydeligere frem hvilke regler som gjelder for kameraovervåking, samt unngå tolkingstvil, vil departementet derfor foreslå enkelte endringer.

1.6 Økonomiske og administrative konsekvenser

Forslagene knyttet til yringsfrihet og mindreårige bygger på en forutsetning om at Datatilsynet kan og skal øke sitt tilsyn og sin håndheving på disse punkter. Samtidig er formålet med endringsforslaget knyttet til konsesjonsplikten å effektivisere konsesjonsbehandlingen hos tilsynet, og gjøre det mulig å legge mer arbeid i andre oppgaver. Det er ikke mulig å tallfeste virkningene. I begge tilfeller vil håndhevelsen av loven utføres innenfor rammen av de budsjettmidler tilsynet blir tildelt, ved at tilsynet foretar de nødvendige omprioriteringer.

Endringene i reglene om kameraovervåking pålegger ikke tilsynet nevneverdig mer arbeid enn i dag.

2. Komiteens merknader

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Jan Bøhler, Tore Hagebakken, Sigvald Oppebøen Hansen, Anna Ljunggren og Tove-Lise Torve, fra Fremskrittspartiet, Hans Frode Kieland Asmyhr, Ulf Leirstein, Åse Michaelsen og lederen Per Sandberg, fra Høyre, André Oktay Dahl og Elizabeth Skogrand, fra Sosialistisk Venstreparti, Akhtar Chaudhry, og fra Senterpartiet, Jenny Klinge, viser til Prop. 47 L (2011–2012) Endringer i personopplysningsloven, og slutter seg til regjeringens forslag om lovendringer.

Komiteen viser til at personopplysningsloven trådte i kraft 1. januar 2001. Det ble da understreket at lovverket, som anvendes på en teknologi som stadig er i utvikling, ville stille særlig krav til utforming av reglene, og at det derfor burde foretas en etterkontroll av regelverket etter noen år for å tilpasse det dagens forhold. Bakgrunnen for forslaget om endringer i personopplysningsloven er altså en gjennomgang av lovverket tilpasset dagens utfordringer.

Komiteen er kjent med at det foregår en revisjon av EUs personverndirektiv. Denne revisjonen har gått parallelt med vår regjeringens etterkontroll av personopplysningsloven. Komiteen har forståelse for regjeringens dilemma med hensyn til om man bør avvende resultatene fra EUs gjennomgang før man reviderer Norges lovverk på området, eller om man skal iverksette de endringene man mener er nødvendig her til lands før EU er ferdig med sin prosess.

Komiteen støtter regjeringens konklusjon om at det er mest hensiktsmessig å fremme et lovforslag nå, men at det begrenses til det mest nødvendige og til de viktigste regelendringene som mest sannsynlig ikke vil bli påvirket av EUs direktiv senere.

Komiteen viser til at det er særlig fire hovedområder lovendringene berører:

1. Forholdet mellom personvernet og yringsfriheten.
2. Behov for særskilte regler for beskyttelse av barns personvern.
3. Forslag om at Datatilsynet på skjønnsmessig grunnlag skal kunne gjøre unntak fra dagens konsesjonsordning etter personopplysningsloven §§ 33–35, da disse er omfattende og ressurskrevende for Datatilsynet. Forutsetningen for en slik mulighet er at de personopplysningene det gjelder, ikke representerer noen reell trussel mot personvernet.
4. Regelverket for kameraovervåking foreslås også endret med både en oppdatering og modernisering av gjeldende regler, men også noen nye bestemmelser.

2.1 Personvern og yringsfrihet

Komiteen viser spesielt til den betydelige økningen av bruk av Internett og ulike sosiale medier. Dette har både medført en betydelig økt tilgang på informasjon, og muligheter for å nå ut til atskillig flere personer. Komiteen har også registrert at i kjølvannet av denne utviklingen har omfanget av sjikane på nett blitt et betydelig samfunnsproblem som igjen gir personvernmessige utfordringer.

Komiteen støtter regjeringens forslag til lovendringer, og viser også til at forslaget er i tråd med Medieansvarsutvalgets utredning NOU 2011:12 Ytringsfrihet og ansvar i en ny mediehverdag.

2.2 Mindreåriges personvern

Komiteen viser til de siste årenes utvikling i samfunnet hvor barns personvern i mange sammenhenger har vært satt under et hardt press. Komiteen har registret at blant annet foreldre, som eksempelvis er i konflikt med myndighetene eller med hverandre, har lagt ut sensitive opplysninger om sine barn og sine familieforhold på nett. Dette er naturligvis en krenkelse av det enkelte barn, og oppleves som en stor belastning for barna det gjelder. Slike problemstillinger er spesielt drøftet i NOU 2009:1 Personvern i det digitale samfunnet – individ og integritet.

Komiteen viser til at dagens personopplysningslov ikke har egne regler om behandling av min-

dreåriges personopplysninger. Utgangspunktet er at barn og voksne har samme rettigheter etter personopplysningslova. Men når det gjelder mindreårige, så er det den som har foreldreansvaret som opptrer på vegne av barna. Spørsmålet om det bør innføres særskilte regler om beskyttelse av barns personopplysninger ble reist i departementets høringsbrev. Høringen viste en generell oppslutning om å gi egne regler som styrker barns personvern. Komiteen støtter regjeringens forslag om en særskilt regel om beskyttelse av barns personvern.

2.3 Konesjonsplikt

Komiteen viser til regjeringens forslag og har ingen ytterligere kommentarer.

2.4 Kameraovervåking

Komiteen viser til den enorme økningen av antall kameraer montert i det offentlige rom. Følelsen av overvåking er stor hos mange. Samtidig kan kameraovervåking i flere tilfeller bidra til å oppklare kriminalitet, og dermed bidra til økt trygghet. Utviklingen innebærer etter komiteens syn betydelige personvernmessige utfordringer, også fordi kameraovervåkingen oftere innebærer opptak av lyd og bilde. Med bakgrunn i blant annet disse bekymringene støtter komiteen regjeringens forslag til lovendringer.

3. Komiteens tilråding

Komiteen har for øvrig ingen merknader, viser til proposisjonen og rår Stortinget til å gjøre slikt

vedtak til lov

om endringer i personopplysningsloven

I

I lov 14. april 2000 nr. 31 om behandling av personopplysninger gjøres følgende endringer:

§ 3 første ledd skal lyde:

Loven gjelder for

- behandling av personopplysninger som helt eller delvis skjer med elektroniske hjelpemidler,
- annen behandling av personopplysninger når disse inngår eller skal inngå i et personregister og
- alle former for kameraovervåking, slik dette er definert i § 36 første ledd.

§ 7 skal lyde:

§ 7 *Forholdet til ytringsfriheten*

For behandling av personopplysninger utelukkende for kunstneriske, litterære eller *journalistiske formål* gjelder bare bestemmelsene i §§ 13 til 15, §§ 36 til 41, jf. kapittel VIII.

§ 11 nytt tredje ledd skal lyde:

Personopplysninger som gjelder barn, skal ikke behandles på en måte som er uforsvarlig av hensyn til barnets beste.

§ 33 tredje ledd skal lyde:

Dersom Datatilsynet mener at konsesjon for en behandling vil være åpenbart unødvendig, kan tilsynet bestemme at behandlingen ikke krever konsesjon.

Nåværende tredje til femte ledd blir nytt fjerde til sjette ledd.

Kapittel VII skal lyde:

Kapittel VII Kameraovervåking

§ 36 *Definisjon*

Med *kameraovervåking* menes vedvarende eller regelmessig gjentatt personovervåking ved hjelp av fjernbetjent eller automatisk virkende *overvåkingskamera eller annet lignende utstyr som er fastmontert. Som kameraovervåking anses både overvåking med og uten mulighet for opptak av lyd- og bildemateriale. Det samme gjelder utstyr som lett kan forveksles med en ekte kameraløsning.*

Kameraovervåking kan bare finne sted der vilkårene for dette er oppfylt etter § 37 (alminnelige vilkår) og §§ 38 til 40 (tilleggsvilkår).

§ 37 *Alminnelige vilkår for kameraovervåking*

Personopplysningsloven gjelder i sin helhet for alle former for kameraovervåking, jf. § 3 første ledd bokstav c, med de presiseringer som fremgår av annet til fjerde ledd.

Kameraovervåking som må antas å ha vesentlig betydning for forebygging og oppklaring av straffbare handlinger er tillatt selv om vilkårene i § 9 første ledd bokstav a til h ikke er oppfylt. I slike tilfeller gjelder heller ikke konsesjonsplikt etter § 33.

Ved vurderingen av hva som er en berettiget interesse etter personopplysningsloven § 8 bokstav f skal det for kameraovervåking legges vesentlig vekt på om overvåkingen bidrar til å verne om liv eller helse eller forebygger gjentatte eller alvorlige straffbare handlinger.

Kameraovervåking skal kun anses som behandling av sensitive personopplysninger der slike utgjør

en vesentlig del av opplysningene som overvåkingen omfatter.

§ 38 *Tilleggsvilkår ved overvåking av sted hvor en begrenset krets av personer ferdes jevnlig*

Kameraovervåking av sted hvor en begrenset krets av personer ferdes jevnlig, er bare tillatt dersom det ut fra virksomheten er behov for å forebygge at farlige situasjoner oppstår og ivareta hensynet til ansattes eller andres sikkerhet eller det for øvrig er et særskilt behov for overvåkingen.

§ 38 a *Tilleggsvilkår ved overvåking av parker, strender og lignende rekreasjonsområder som er tilgjengelig for allmennheten*

Kameraovervåking av parker, strender og lignende rekreasjonsområder som er tilgjengelig for allmennheten, er bare tillatt når behovet for overvåking klart overstiger den enkeltes interesse av ikke å bli overvåket.

Ved vurderingen av behovet for overvåking skal det særlig legges vekt på om overvåkingen er av vesentlig betydning for å forebygge straffbare handlinger som kan true liv eller helse, hindre ulykker eller ivareta liknende samfunnsnyttige interesser.

Ved vurderingen av den enkeltes interesse av ikke å bli overvåket skal det særlig legges vekt på hvordan overvåkingen skal skje, samt hva slags område som skal overvåkes.

§ 39 *Tilleggsvilkår for utlevering av opptak gjort ved kameraovervåking*

Personopplysninger som er innsamlet ved *opptak* gjort ved *kameraovervåking*, kan bare utleveres til andre enn den behandlingsansvarlige dersom den som er avbildet samtykker eller utleveringsadgangen følger av lov. *Opptak* kan likevel utleveres til politiet ved etterforskning av straffbare handlinger eller ulykker hvis ikke lovbestemt taushetsplikt er til hinder.

§ 40 *Tilleggsvilkår om varsel om at overvåking finner sted*

Ved *kameraovervåking* på offentlig sted eller sted hvor en begrenset krets av personer ferdes jevnlig, skal det ved skilting eller på annen måte gjøres tydelig oppmerksom på at stedet blir overvåket, at *overvåkingen* eventuelt inkluderer *lydopptak* og hvem som er behandlingsansvarlig.

§ 41 *Forskrifter*

Kongen kan gi forskrifter med nærmere bestemmelser om *kameraovervåking* og *opptak* i forbindelse med slik overvåking, herunder om sikring, bruk og sletting av *opptak* gjort ved *kameraovervåking* og om innsynsrett for den som er overvåket i de deler av *opptakene* hvor han eller hun er avbildet. Det kan også gis forskrift om at *opptak* kan utleveres utover det som følger av § 39.

II

Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer.

Oslo, i justiskomiteen, den 14. februar 2012

Per Sandberg

leder

Tove-Lise Torve

ordfører

